

Spretnosti za nas so pokazale pionirke iz TVD Partizan Narodni dom.

SLAVNOSTNA AKADEMIJA OB 40-LETNICI SLOVENSKEGA SOKOLSTVA

Svoboda – sreča – Tito

V veliki dvorani gospodarskega razstavišča je bila v ponedeljek, 11. decembra slavnostna akademija, ki so jo v počastitev uveljavitve napredne sokolske misli pred štiridesetimi leti pripravila slovenska društva TVD Partizan. Slavnostni govornik, ki je v svojem uvodnem govoru po igranju himne orisal dogodke leta 1938 na Taboru v Ljubljani in sploh pomen Sokolov, ki so se takrat povezali z drugimi naprednimi gibanji v Sloveniji, je bil predsednik zbora republik in pokrajin skupščine SFRJ Zoran Polič.

Spored slavnostne akademije, pri kateri je največ točk prispeval TVD Partizan Narodni dom iz Ljubljane, je bil razdeljen na tri dele, kakor imajo približno razdeljeno vadbo vsa društva Partizan. Prvih pet točk je bilo namenjenih množičnim oblikam vadbe in že prva točka je pritegnila gledalce, ko je 40 pionirjev iz osmih društev Partizan prikazalo najrazličnejše oblike vadbe od akrobatskih skokov na prožni ponjavi in elementov akrobatike, skratka vse tisto, kar pionirji najraje delajo. Že sam naslov pionirska vsestranost pove, da gibanja in pestrosti v vaji ni manjkalo.

Zanimiva je bila tudi tretja točka, ko je 85 mladink in članic prikazalo kopico živahnih razvedrilnih vaj, ki so bile povezane z modernimi oblikami in plesom. Vsekakor je gledalce pritegnila tudi točka pozdrav Titu, ki jo je dvanajst deklet in štirje fantje predstavilo ob dnevu mladosti v Beogradu. Naše velike simbole svoboda – sreča – Tito pa so s kolebnicami, žogami, kiji in trakovi predstavila dekleta TVD Partizan Tabor in osnovne šole Karel Destovnik Kajuh.

Drugi del sporeda na tekmovalnih orodjih so predstavile telovadke Zelene jame in Novega mesta ter fantje iz Trnovega in Maribora. Posebej velja omeniti peterico pripadnikov JLA, ki so prikazali, kaj so Sokoli delali pred vojno. Avtor vaje je Zoran Polič, prvič je bila izvedena pred štiridesetimi leti, vendar trener Boris Gregorka meni, da so fantje izvedli vajo bolje, kot oni sami pred štiridesetimi leti.

Premalo je prostora, da bi opisali vse nastope, s katerimi je mladina počastila dogodke pred štiridesetimi leti, vsekakor pa se je marsikateremu nekdanjemu članu Sokola utrnila solza, ko je v mislih oživljal spomine na nekdanje čase in z otožnostjo so se vsi spomnili tistih težkih, pa vendarle lepih dni slovenske zgodovine.

M. V.

Ob 40-letnici Sokola

Letos smo praznovali vrsto pomembnih partijskih in zgodovinskih obletnic, ki so povezane z zgodovino našega naroda, zato bi bilo vsekakor prav, da se spomnimo tudi 40-letnice uveljavitve naprednih gibanj v Sokolu, znani predvojni napredni telesnokulturni organizaciji in predhodnici današnjega TVD Partizan. Čeprav je preteklih štirideset let precej odmaknilo dogodke v Ljubljani na Taboru in v drugih slovenskih krajih, so še vedno blizu vsem tistim, ki so bili člani Sokola od ustanovitve naprej, ki so kot člani Sokola sodelovali v narodnoosvobodilnem boju in po osvoboditvi kot člani fizikulture zveze in pozneje TVD Partizan skrbeli za telesno kulturo vseh. Vsekakor pa se moramo vrniti štirideset let nazaj, v dobo mračne politike in vsaj malo spregovoriti o dogodkih, ki so pripeljali do ustanovitve Sokola, telesnokulturne organizacije, ki ni skrbela le za telesno kulturo, ampak hkrati tudi budila narodno zavest Slovencev.

Sokol je deloval že prej, vendar je potrebno letnico 1938 sprejeti kot izhodišče za opredeljevanje vloge sokolske organizacije v naprednem političnem gibanju na Slovenskem takrat (konec leta 1938), ko se je pričel dokončen prelom med naprednimi, v praktičnem delu v telovadnicah preizkušenimi in politično pravilno orientiranimi pripadniki ter režimsko napačnimi in protiljudsko nastrojenimi formalnimi nosilci oblasti v organizaciji. Vsekakor ne bo odveč, če se ob tem spomnimo, da je bila leto dni prej (leta 1937) ustanovljena na Čebinah komunistična partija Slovenije, s čimer se je notranje okrepila, da je kmalu ustanovila Osvobodilno fronto, v kateri so bili mimo komunistov še krščanski socialisti, kulturni delavci in Sokoli.

Takratni režim je bil naklonjen Sokolu, saj so nameravali iz organizacije narediti po tujih vzorih polvojaško organizacijo, v kateri bi krepili svoje telesne moči pripadniki režima in takratne oblasti.

Število članstva je zaradi tega padlo, vendar je prav po letu 1938 posebno v ljubljanski župi začelo ponovno naraščati. Pomembno je vedeti, da

je Sokol v petih župah (Ljubljana, Maribor, Celje, Kranj, Novo mesto) štel leta 1938 v 295 društvih 41.000 članov, od tega v 78 društvih kar 14.000 v Ljubljani. Prednjačilo je društvo na Taboru, kjer so bili tudi vodje Sokola in tukaj je tudi prišlo do prvih nesoglasij in nasprotij med oblastjo in Sokoli. Ker pač niso hoteli sodelovati z oblastjo in v nasprotju z lastnim prepričanjem, so v Ljubljani leta 1938 začeli disciplinski proces proti vodjem naprednega gibanja. Čeprav so iz Sokola izključili vse vodje, je število članstva naraščalo in v letu dni je bilo v Sokolu vključenih 400 novih članov. Leta 1941 so lahko ugotovili, da so društvo na Taboru v Ljubljani razbili, vendar je napredna ideja Sokola ostala, organizacija je bila trdna in se je najprej vključila v društvo prijateljev Sovjetske zveze, nato pa v Osvobodilno fronto.

Med vojno so člani Sokola aktivno sodelovali v narodnoosvobodilnem boju. Vsi niso dočakali osvoboditve, vsi preživeli člani Sokola pa so po končani vojni razpustili organizacijo Sokol in prevzeli novo ime fizikultura zveza z obljubo, da bodo skrbeli za telesno kulturo v novi svobodni družbi.

Sokol je tako kot napredna telesnokulturna organizacija opravil pomembno vlogo pred in med narodnoosvobodilnim bojem, zato so bile republiške družbenopolitične organizacije in republiška SZDL rnenja, da je potrebno 40-letnico Sokola primerno proslaviti. V ponedeljek, 11. decembra je bila na gospodarskem razstavišču telovadna akademija, na kateri so sodelovali člani vseh slovenskih društev Partizan. Nekdanja člana Sokola in znana družbenopolitična delavca Zoran Polič in Viktor Repič sta v petminutni televizijski oddaji orisala dogodke izpred štirideset let, na Taboru, žarišču sokolskega naprednega gibanja, pa bodo odkrili spominsko obeležje. 40 let je vsekakor številka, vredna spomina in primernega spoštovanja, toliko bolj sedaj, ko stopa slovenska telesna kultura po novi, jasno začrtani poti in ima vse možnosti za nemoten in boljši razvoj.

Mimi Vončina

GLAS ZMAJA

Zmaj z ekrana

Na dan otvoritve novega Zmaja, 9. novembra 1978, smo v večernem televizijskem dnevniku videli tudi slikovni zapis s svečanosti ter iz same proizvodnje baterij. Tekst je pripravil novinar Janez Jančar, napovedovalec pa je začel z napovedjo:

– Čeprav s prometno varnostjo še ne moremo biti zadovoljni, pa smo toliko bolj veseli vsakega delovnega uspeha, ki pomeni možnost za boljšo izrabo uma in razpoložljivega znanja. To velja tudi za novo tovarno baterij v Stegnah. Delovni kolektiv Zmaja je namreč z današnjo otvoritvijo nove tovarne uresničil del svojih načrtov, ki sledijo zahtevam domačega in tujega tržišča. Ob tej priložnosti je sekretar mestnega komiteja Zveze komunistov Ljubljane Marjan Orožen podčrtal pomen nove pridobitve, ki je tu-

di sad dobrega sodelovanja raznih strokovno usposobljenih ustanov.

Konec leta 1975 je bil položen temeljni kamen za novo tovarno, v kateri se je začelo izdelovanje baterij že letošnjo jesen. Resda so delovni stroji samo preseljeni, toda v novih obratih, ki merijo skoraj sedem tisoč kvadratnih metrov, bodo že drugo leto nastajali novi, popolnejši izdelki. Tovarna Zmaj, ki v tem trenutku daje na domači trg kar polovico jugoslovanske proizvodnje

raznih baterij, vidi svoj obstoj v izpopolnjenem delovnem programu. To so alkalne bate-

rije, ki bodo sposobne napajati z energijo najzahtevnejše profesionalne naprave doma in v tujini. Drugo leto jih bo kolektiv, ki šteje 430 članov izdeloval sam. V sodelovanju s strojno fakulteto, inštitutom Jožef Stefan, Inštitutom za celulozo in papir ter raziskovalno skupnostjo Slovenije, so delavci Zmaja razvili vso potrebno zahtevno tehnologijo. Novi izdelek pa jim odpira velike možnosti hitrejšega napredka. V okviru sestavljene organizacije Iskra, ki so se ji pridružili leta 1973, bodo uspešno prodrli na tuji trg, kjer imajo že za okoli 600 tisoč dolarjev sklenjenih pogodb. Tak razvoj pa jim bo tudi omogočil, da bodo najbolj neposredno preverjali svoje znanje, razvoj in tehnologijo. Obenem pa bodo edino tako lahko še naprej uresničevali razvojne težnje republike in Ljubljane, da mora razvoj industrije sloneti na nenehni uporabi lastnega znanja, v povezavi z raznimi raziskovalnimi in strokovnimi ustanovami.

GEHATEJEVEC

Iz rezultatov ankete v »Gehatejercu«

79 odstotkov bralcev dobiva časopis redno – 61 odstotkov si želi več prispevkov iz lastnega kolektiva – 52 bralcev bi rado sodelovalo s svojimi prispevki – 75 odstotkov anketiranih meni, da mora »Gehatejercu« dobiti vsak delavec.

Hvala za sodelovanje vsem tistim, ki ste izpolnili ankete in nam jih poslali. Vrnilo se nam je 153 anketnih listov ali nekaj več kot 10 odstotkov vseh, kar ni veliko, čeprav smo lahko tudi s tem več kot zadovoljni. Kajti, pred kratkim so v eni ljubljanskih krajevnih skupnosti razposlali 1600 anket (100 več kot mi), vrnilo pa se jim jih ni nič več ali manj kot 16 ali 1 odstotek.

Nekateri, in teh je bilo največ, ste vzeli izpolnjevanje ankete, ki morda resnično ni bila preveč pregledna in najboljše sestavljena, tako kot smo želeli – resno in v želji, da

nam pomagate, drugi spet ste menili, da gre pač za »brez veze« stvar (kot je zapisal nekdo med vami, kar na dva anketna lista).

Kakorkoli že, rezultate smo zbrali in še kako bodo dobrodošli pri našem nadaljnjem delu, kajti prepričani smo, da se slika ne bi bistveno spremenila, četudi bi dobili nazaj kar vseh 1500 anketnih listov.

Od 153 bralcev, kolikor je izpolnilo ankete, jih 79 odstotkov dobiva »Gehatejercu« redno, 12 odstotkov ga ne prejema redno, 0,3 odstotka pa ga dobi samo včasih, medtem ko

Pravosodje in KS Stari Vodmat

Tudi letos je zveza telesnokulturnih organizacij Ljubljana Center organizirala občinsko prvenstvo v namiznem tenisu za organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in interesne skupine. Prijavilo se je kar 34 moštev in 14 ženskih vrst, vendar, kot je že običaj, vsi sploh niso prišli na tekmovanje. V organizaciji namiznoteniškega kluba Kajuh so vsi prijavljeni v športni dvorani na Kodeljevem že v novembru odigrali predtekmovalne, v začetku decembra pa je bil na sporedu še finale.

Pri ženskah se je v finale uvrstilo osem vrst, največ uspeha pa so imele tudi letos igralke Pravosodja, ki so osvojile prvo mesto brez poraza in postale letošnje občinske prvakinje.

Rezultati – finale – ženske: Pravosodje – Emona 5:3, Kartonažna – Jugotekstil 5:1, Slovenija ceste – Komunala 5:1, PTT – Slovenijales 5:0, Statistika – Avtotehna 0:5.

Končni vrstni red: 1. Pravosodje, 2. Emona, 3. Kartonažna, 4. Jugotekstil, 5. Slovenijaceste, 6. Komunala, 7. PTT, 8. Slovenijales, 9. Avtotehna, 10. Statistika.

Pri moških so bili dosti bolj hudi in vse do konca predtekmovalnjaja se ni vedelo, kdo bodo finalisti. V finalnem delu se je pomeri-

lo 20 moštev, ki so tekmovala za uvrstitve od 1. do 5. mesta, od 6. do 10. mesta, od 11. do 15. mesta ter od 16. do 20. mesta. Novi občinski prvaki so postali namiznoteniški igralci KS Stari Vodmat pred moštvom Ad hoc 78 in Jugotekstilom.

Rezultati – finale – moški: od 1. do 5. mesta: ZSMS Vodmat – Ad hoc 78 0:5, Jugotekstil – Petrol 5:0, Jugotekstil – Ad hoc 78 0:5, KS Stari Vodmat – ZSMS Vodmat 5:2, Jugotekstil – KS Vodmat 2:5, Petrol – Ad hoc 78 0:5, KS Vodmat – Petrol 5:0, Jugotekstil – ZSMS Vodmat 5:1, Petrol – ZSMS Vodmat 0:5, KS Stari Vodmat – Ad hoc 78 5:1.

Končni vrstni red: 1. KS Stari Vodmat, 2. Ad hoc 78, 3. Jugotekstil, 4. ZSMS Vodmat, 5. Petrol.

Od 6. do 10. mesta: Tehnika II. – Univerzal 5:0, Statistika – RTV

5:0, Statistika – Univerzal 5:0, Vega – Tehnika II. 0:5, Statistika – Vega 5:0, RTV – Univerzal 0:5, Vega – RTV 0:0, Tehnika II. – Statistika 5:1, Tehnika II. – RTV 5:0, Vega – Univerzal 0:5.

Končni vrstni red: 6. Tehnika II., 7. Statistika, 8. Univerzal, 9. RTV, 10. Vega.

Od 11. do 15. mesta: Slovenijales – Slovenija ceste 0:5, PTT – Komunala 0:5, PTT – Slovenija ceste 0:5, Tehnika I. – Slovenijales 5:0, PTT – Tehnika I. 5:0, Komunala – Slovenija ceste 5:3, Tehnika I. – Komunala 2:5, Komunala – Slovenijales 5:0, Tehnika I. – Slovenija ceste 2:5, PTT – Slovenijales 5:0.

Končni vrstni red. 11. Komunala, 12. Slovenija ceste, 13. PTT, 14. Tehnika I., 15. Slovenijales.

Delfinčki tudi pozimi

Nedvomno je že marsikdo pozabil na republiško akcijo »Naučimo se plavati«, ki je bila pred leti v središču zanimanja vse slovenske javnosti. V okviru te akcije se je naučilo plavati veliko število odraslih neplavalcev

in otrok, v zadnjem času pa je o njej bolj malo slišati.

Kljub temu pa je zatišje le navidezno, saj se po nekaterih slovenskih občinah še vedno trudijo, da bi odpravili plavalno nepismenost. Največ plavalnih tečajev je pač poleti, ko je izvedba le-teh enostavnejša, nekaj manj pa pozimi, kajti le nimajo vsi kraji na Slovenskem pokritih bazenov. Kjer pa imajo pokrite bazene, je v teh vedno živžav in pod vodstvom prizadevnih učiteljev in vadiateljev plavanja marsikdo osvoji delfinčka, kar je znak uspešnosti in osvojenega plavalnega znanja.

Sicer pa je plavanje tudi eno od nalog v okviru tekmovalnega športno značko za predšolske otroke. Za uspešno opravljeno nalogo je dovolj plovnost, vendar se med učenjem plovnosti veliko predšolskih otrok tudi nauči plavati.

Zveza telesnokulturnih organizacij Ljubljana Center je v preteklih treh mesecih organizirala več plavalnih tečajev za predšolske otroke, ki se jih je udeležilo 224 predšolskih otrok iz vzgojno varstvenih zavodov France Prešeren, Prule, Poljane in Kliničnega centra. Vsi so osvojili oziroma uspešno opravili nalogo iz znanja plavanja, nekateri med njimi pa so osvojili tudi delfinčka, kar pomeni, da so se naučili tudi plavati.

Plavalni tečaji so bili v zimskem bazenu v Tivoliju, stroške za vadiatelje plavanja je prispevala ZTKO, starši pa so prispevali sredstva za uporabo bazena. Kljub stroškom pa so bili eni in drugi zadovoljni z uspehom.

M. V.

Intertrade pred vsemi

V okviru trim košarkarske občinske lige, ki jo vsako leto organizira zveza telesnokulturnih organizacij Ljubljana Center, je prva skupina odigrala že devet kol. Z veliko prednostjo je v vodstvu moštvo Intertrade, ki je doslej izgubilo le eno tekmo, sicer pa na osmih zmagalo.

Na drugem in tretjem mestu sta z enakim številom točk Ljubljanska banka in UJV, vsak ima po šest zmag in tri poraze, vendar ima Ljubljanska banka boljšo razliko v koših.

KS Poljane, Slovenijales in Avtotehna so na četrtem, petem oziroma šestem mestu s petimi zmagami in štirimi porazi. Vrstni red tudi pri njih odloča razlika v koših.

Naslednjih pet mest na dnu prvenstvene lestvice zavzemajo RTV, Tiskarna Ljudska pravica, RSNZ, Slovenija ceste in CEO. Vsem je uspelo v dosedanjih kolih štirikrat zmagati, petkrat pa so bili poraženi. Le razlika v koših je odločila za naštet vrstni red.

Na zadnjem mestu je trenutno Tegrad. Doslej košarkarjem Tegrada ni uspelo še niti enkrat zmagati, dosegli so v devetih tekmah le 76 košev, medtem ko so jih dobili 212. Tako so trenutno še brez točke in če se ne bodo bolj potrudili, bodo drugo leto tekmovali v drugi skupini.

Rezultati – 8. kolo: Intertrade – KS Poljane 42:34, CEO – UJV 20:0, Slovenijales – Avtotehna 0:20, Ljubljanska banka – Tiskarna Ljudska pravica 32:26, RSNZ – RTV 20:0, Tegrad – Slovenija ceste 0:20, 9. kolo: RSNZ – Avtotehna 46:19, Tiskarna Ljudska pravica – UJV 20:0, Tegrad – RTV 0:20, CEO – Intertrade 15:41, Slovenija ceste – Ljubljanska banka 28: 25, Slovenijales – KS Poljane 0:20.

LESTVICA:

1. Intertrade	9	8	1	334:251	16
2. Ljubljanska banka	9	6	3	282:186	12
3. UJV	9	6	3	174:192	12
4. KS Poljane	9	5	4	257:247	10
5. Slovenijales	9	5	4	211:211	10
6. Avtotehna	9	5	4	280:287	10
7. RTV	9	4	5	243:219	8
8. Tisk. Lj. pravica	9	4	5	183:174	8
9. RSNZ	9	4	5	258:250	8
10. Slovenija ceste	9	4	5	269:263	8
11. CEO	9	4	5	241:246	8
12. Tegrad	9	0	9	76:212	0

M. V.

Organizatorji enotni

Športna rekreacija se je v zadnjih letih izredno razmahnila, saj je iz dneva v dan večje število delovnih ljudi in občanov, ki jim je postala športna rekreacija vsakodnevna potreba. Vedno več je tudi organizatorjev športne rekreacije, ki delo opravljajo poklicno v različnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, ali pa so se delu posvetili le ljubiteljsko. Da bi vsi nastopali enotno, da bi bilo njihovo delo čim boljše, da bi se strokovno izpopolnjevali, so se sklenili organizirati. Pripravljalni odbor je pred nekaj meseci zastavil delo in rezultat je bil občni zbor društva organizatorjev športne rekreacije SR Slovenije, katerega se je udeležilo kar 250 bodočih članov.

Poročilo predsednika pripravljalnega odbora o preteklem delu je vsebovalo tudi program dela za prihodnje obdobje. Prav program dela je mimo pravil društva in finančnega načrta najpomembnejši, saj je bil predlog deležen osrednje razprave in vsestranske podpore. Naloge, ki so zapisane v programu, izhajajo iz potreb in želja po organiziranosti društva in so v neposredni zvezi s potrebami prakse ter različnim delovnim in življenjskim okoljem organizatorjev in strokovnjakov, ki delajo na tem področju. Sicer pa bi med najpomembnejšimi nalogami omenili skrb in pomoč pri razvoju in napredku športne rekreacije, strokovno usposabljanje članov, skrb za povečavo in izmenjavo izkušenj in spoznanj s sorodnimi organizacijami na področju športne rekreacije doma in na tujem, uveljavitev stroke in poklic strokovnjakov na tem področju v ožjem in širšem družbenem prostoru ter sodelovanje z drugimi organizacijami in ustanovami.

Na občnem zboru so izvolili tudi organe društva. Predsednik pripravljalnega odbora Herman Berčič bo tudi kot predsednik vodil društvo, podpredsednik je Martin Havlina ter tajnik Jože Malič. Poleg vodstva so izvolili tudi 21-članski izvršni odbor.

M. V.

se nekaj več kot 8 odstotkov anketiranih ni izjasnilo.

Časopis vsakemu delavcu

Kar 79 odstotkov bralcev prebere cel časopis, 61 odstotkov si želi več prispevkov iz lastnega kolektiva, 37 odstotkov želi več zabavnega branja, 57 odstotkov želi več podatkov s kadrovskega področja, 40 odstotkov želi več podatkov o osebnih dohodkih, 51 odstotkov želi več strokovnega branja, 8 odstotkov pa si želi še kaj drugega.

Prav veseli smo podatka, da si kar 33 odstotkov ali 52 bralcev želi sodelovati v časopisu s svojimi prispevki, 54 odstotkov pa si tega ne želi. Zanimivo je, da kot glavni razlog za nesodelovanje navajate pomanjkanje časa.

Vsekakor zanimivo je tudi vaše mnenje glede tega, ali naj vsak delavec GHT dobi časopis. Kar 75 odstotkov meni, da je to nujno, 20 odstotkov misli, da to ni potrebno, medtem ko se vas skoraj 5 odstotkov do tega ni opredelilo.

GRADISOV VESTNIK

Kaj je novega v Amari

V teh tednih, ko mrzaz že kar ostro pritiska in včasih že strgamo led s šip avtomobilov, se nam, na stotine kilometrov stran, naših nekaj deset Gradisovcev prizadeva, da bi nekako prestali vročino in pripeko sonca, ki mimogrede vsak dan prinese več kot 35 stopinj Celzija. Pri nas je vročine že pobelil sneg, v Iraku pa je še presneto vroče.

Naše gradbišče v Amari šteje sedaj 25 naših Gradisovcev in 12 iraških delavcev. Iraški delavci so kvalificirani zidarji in tesarji, ki so si kvalifikacijo pridobili pri nekem nemškem gradbenem podjetju, ki je tako kot mi delalo v Iraku. Naše vodstvo gradbišča je kar zadovoljno z njihovim delom.

Sedaj intenzivno delajo pri postavljanju naselja in pomožnih objektov. Prve barake za prebivanje so prišle od doma že konec avgusta. Doslej so stanovali v mestu Ama-

ra. Tam so imeli najeti dve hiši, ki sta služili za bivanje in menzo. Od tam so se z avtobusom vozili na gradbišče, saj je le-to oddaljeno od mesta približno 4 km.

Naši delavci so se vremen-skim in stanovanjskim razmeram v Iraku še kar dobro privadili in kakšnih posebnih težav ni, ne pri delu ne pri ostalem. Čutijo pa veliko oddaljenost od matičnega podjetja ne samo po kilometrih ampak tudi po pomanjkanju stikov z dogajanjem doma v Gradisu. Novice prihajajo na Bližnji vzhod z zamudo, včasih se tudi marsikateri časopis, naslovljen na naše v Amari, izgubi. Tudi od dogajanja v samem Gradisu so precej odrezani. Tukaj v domovini pa si

premalo prizadevamo, da bi obdržali normalen stik z gradbiščem v Amari, kar je po eni strani razumljivo, saj takih oddaljenih gradbišč, ki jih loči še nekaj državnih meja, ni smo vajeni.

Kako pa preživljajo prosti čas? Malo se počutijo osamljeni, saj kakšne posebne zabave ali rekreacije tam nimajo na voljo – le delo in počitek. Vsak dan delajo od šestih do dvanajstih in nato od trinajstih do sedemnajstih. Nato pa

malo počivajo, malo berejo časopise in podobno in tako jim mineva dan za dnevom. Z investitorjem imajo dobre odnose.

V oktobru in novembru so se v glavnem izvajala pripravljalna dela in začeli bodo tudi s fundiranjem, vsa ostala dela pa jih čakajo v drugem letu. Ob vsem tem se bodo skušali držati roka izgradnje, saj bo moral tudi v tujni Gradis sloveti kot solidna firma, ki spoštuje dogovore.

Ob preživljanju prostega časa